

VOODOO CHILD (werktitel)

*"And if I don't meet you no more in this world.
Then I'll, I'll meet you in the next one
And don't be late, don't be late"*

- Jimi Hendrix (1968)

HET STUK

Het stuk draait om Don, een man die geen genoeg wil nemen met zijn dagelijkse realiteit. Hij wil meer. Voor zichzelf creëerde hij daarom een fantasiewereld waarin hij de controle had over alles, het er precies zo uitzag, rook en klonk zoals hij wilde en waarin hij kon zijn wie hij wilde zijn: een flamboyante, tik arrogante, levenslustige man. Een belangrijk onderdeel in deze wereld is zijn zoon, die hij in het echte leven niet heeft.

Het publiek stapt in op het moment dat de fantasiewereld zijn eigen leven lijkt te gaan leiden en steeds meer buiten de controle van Don komt te staan. Aanleiding lijkt de verdwijning van zijn zoon te zijn. Een surrealistische wereld, waarin niet helemaal helder is welke figuren door Don zijn vormgegeven en welke deel zouden kunnen zijn van onze realiteit.

Een stuk over het verlangen de dagelijkse realiteit te kunnen ontstijgen. Vanuit onze overtuiging dat het mooi is om te streven naar zo iets groots als het 'volledig vorm kunnen geven aan je eigen leven'. Hoewel Don tevergeefs poogt, zit er een immense vastberadenheid in hem die het prachtig maakt om naar zijn falen te kijken.

Geïnspireerd op figuren als Boudewijn Buch, Kanye West en Ramses Shaffy.

THEMA

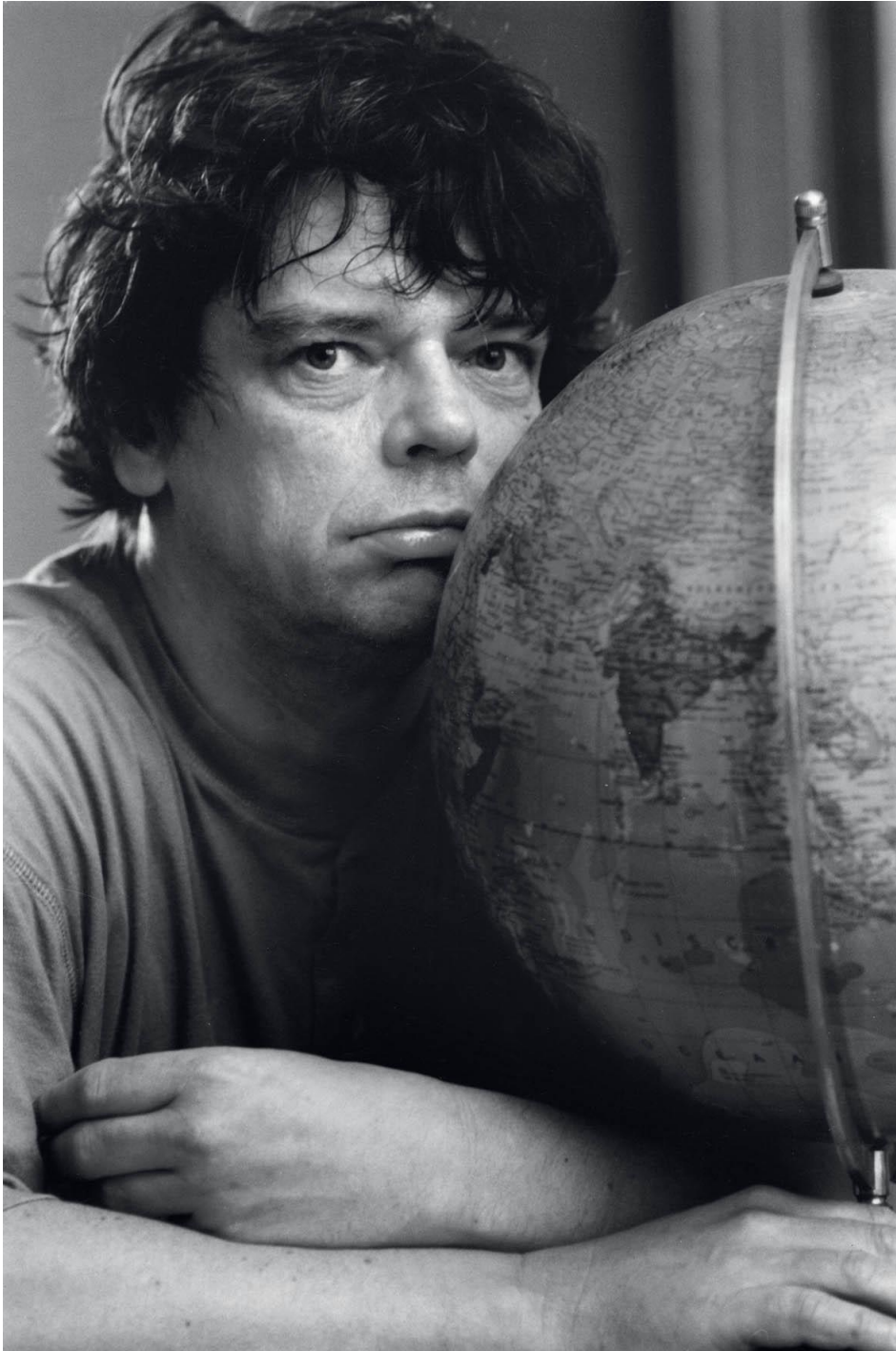
Fantasie vs. werkelijkheid
Controle hebben over eigen leven
Extreem, groots durven zijn
Maakbaarheid

VORM

We beginnen in de fantasiewereld, waar we Don volgen in zijn zoektocht naar zijn zoon. Dialogen en personages kunnen surrealistisch aanvoelen a la van Warmerdam. Don is een typische antiheld, iemand die bot, hard en direct kan zijn maar daar wel de juiste argumenten voor weet te vinden om daarna weer heel charmant te zijn. We haten hem, maar worden ook verliefd.

INSPIRATIE

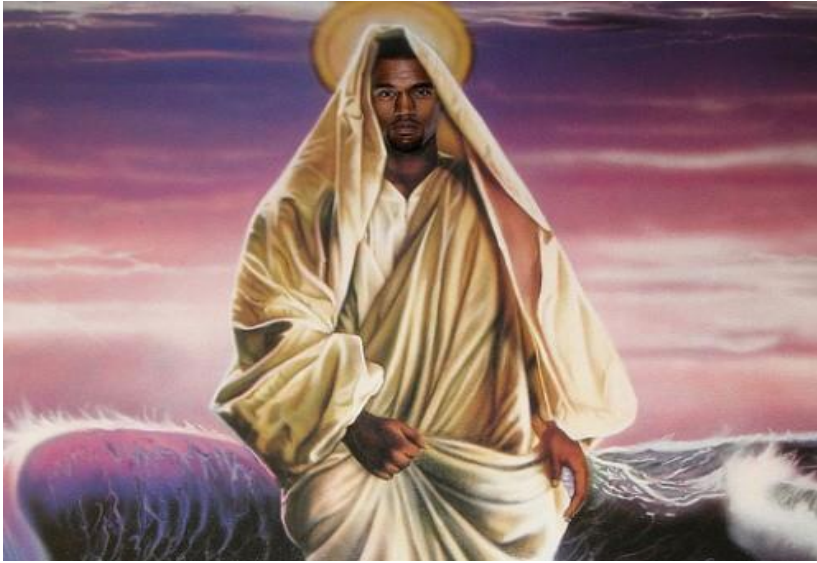
. Boudewijn Buch



<https://www.vn.nl/de-zoon-van-boudewijn-buch-de-kleine-blonde-spreekt/>

*“Een dood zo machteloos en traag:
Ik heb de jongen weer zien lopen
Hij is nu Acid House en onderlaag;
zit in de stad op puin te hopen?”*

. Kanye West



*"I am a god
I am a god
I am a god."*



- . De Koning sterft, Ionesco (stuk)

“Zonder mij, zonder mij. Ze gaan lachen, ze gaan vreten, ze gaan dansen op mijn graf. Ik zal nooit bestaan hebben. Ach, laat ze zich mij herinneren. Laat ze huilen, laat ze wanhopen. Laat ze mijn herinnering in alle geschiedenisboeken levend houden. Laat iedereen mijn leven van buiten leren. Laat iedereen het herleven...”

- . Florence Foster Jenkins, mislukte zangeres
- . Welkom in het bos, Alex van Warmerdam (stuk)
- . Virginia Oldoini, gravin van Castiglione, narcistische gravin
- . Medea, Peter Verhelst (stuk)
- . Folkert de Jong, beeldend kunstenaar



SCENEMATERIAAL (los)

Vader neemt bijna initiatief

(Don is alleen. Hij neemt de omgeving in zich op. Waar te beginnen? Dan maakt hij gekke geluidjes, neuriet of beat boxed kort. Hij luistert.)

DON

That sounds like art.

Horen jullie dat?

Het geluid is hier anders.

Zuiver.

Bijna driedimensionaal.

Dat is wat ik zocht.

(Met Amerikaans accent:)Bah-bah-bah, like a car crash, out of nowhere.

Zo wil ik het.

Dat de woorden je aanvliegen.

Dat ze opspringen bij het lezen.

Op een agressieve manier.

Het is treurig dat woorden me zo in de weg kunnen zitten.

Al een aantal maanden.

En dat terwijl ik schrijver ben.

Writersblock.

Hoor je?

Die valt.

Plompt.

Slaat dood.

Nu heb ik een ander doel.

Focus verleggen.

Opklaren.

Zoon vinden.

Vader op weg naar zoon.

Dat ben ik.

Vader staat stil.

Vader neemt bijna initiatief.

Is zenuwachtig.

Man wordt rustig.

Man denkt na.

Man praat ineens in derde persoon.

Man begint.

Mimi mimi mie

(Don en Robby lopen richting een waterval. Ze gaan aan de kant zitten, met hun voeten in het water. Robby staat nog even snel op en pakt van achter een rots een transistorradiootje en zet jungle geluiden op.)

ROBBY

Hier hebben we een tijdje gezeten.

DON

Hier gebeurde het allemaal.

ROBBY

Totdat hij, anderhalve week geleden, ineens niets meer van zich liet horen.

DON

Het lag vast niet aan jou.

ROBBY

Dat weet ik.

DON

Kon hij het een beetje?

ROBBY

Pardon?

DON

Hij was nooit open over dat soort dingen.

Kon hij het een beetje?

Kon hij genieten?

ROBBY

Ik weet het niet.

Hij was mijn eerste.

DON

Bla-bla-bla, maak dat de kat wijs.

Was hij goed?

ROBBY

Ik denk het.

DON

Dat voel je toch!

Die hypocrisie!

Ongelooflijk zeg.

Mimi mimi mie.

Hou je van hard of zacht?

ROBBY

Zacht.

DON

Van zacht.

Nou.

Kon hij jou daarin voorzien?

Streelde hij je?

Keek hij je aan, onderwijl?

ROBBY

Hou op, alstublieft.

DON

Hoe was zijn opbouw?

Deed hij het stap voor stap?

Was hij ondernemend?

Was hij creatief?
Was hij creatief?
Dominant?
Té dominant?
Hoe was zijn leiderschap?
Hoe was hij?
Hoe was hij?!

ROBBY
FUCK YOU.

DON
Ik wil godverredomme weten of m'n zoon kan neuken!

ROBBY
JA!
Ja, ja, ja.
Stop hiermee!

(Stilte.)

Heeft u nog andere vragen?

(Stilte.)

DON
Ik weet het even niet.

(Stilte.)

Hij is niet van mij.
Hij voelt van mij, maar hij is niet van mij.

ROBBY
Als in... biologisch?

DON
Hij was twee dagen oud toen ik hem voor het eerst zag.
Ik had een zakelijke afspraak in Amerika en kon niet eerder weg.
Ik was twee dagen te laat en kwaad op zijn moeder, omdat niet ik, maar zijn vader nu de primeur had.

ROBBY
Want u neukte zijn moeder ook?

DON
Nee.
Dat niet eens.
Maar dat doet er niet toe.
Het was Nillis.
Na twee dagen was hij nog steeds zacht en zuiver genoeg om mij, bij onze eerste aanraking te laten huilen.
Zestien jaar lang wist ik niet meer hoe dat moest.

Ik weet niet hoe ik zo geworden ben.
Zo murw geslagen.
Ik leef voor jou, mijn kleine koning.
Wie je ook worden zal.
Ik wilde hem volproppen met zoete dingen.
Ik wilde hem aaien, hem voorlezen uit Novalis, of Goethe, omdat ik vermoedde dat hij net zo'n romanticus zou zijn als ik.
Ik wilde hem van alles leren.
Dingen die ze je niet vertellen op school.
Als je in bad gaat en je zet slechte lounge muziek op en je schenkt jezelf champagne in, is het ook gewoon alsof je in een hotel zit, bijvoorbeeld.
Ik verzon hem van mij.
Ik verzon hem een leven.
En op z'n achtste verzon ik hem dood.

ROBBY

En toen weer levend?

DON

Ja, want met de dood is de leugen niet verdwenen.
Het werd alleen maar erger.
Ik kon niet meer eten, Robby.
Ik kon niet meer slapen.
Ik troostte mezelf met Shakespeare en het licht aan in de nacht.
Wat wilde de nacht toch van me?
Ga weg, met je donkerte!

ROBBY

Ja, ja, meneertje.
Zo is het wel genoeg.
Zaak is dat u zo snel mogelijk uw excuses maakt.

DON

Waarom denk je dat ik hier ben?

ROBBY

Dat begrijp ik.
Maar ondertussen zit u huilend op een steen naast een halfnaakte vrouw, die uw dochter had kunnen zijn.
Kom op.
Doe iets.

De heilige drie-eenheid

(Er loopt een man voorbij.)

DON

Hûh, pap?
Papa?
(De man kijkt om.)
Pap...

DE VADER

Zoon.

DON

Pap.

DE VADER

De Vader, ja.

DON

Ja.

De vader.

DE VADER

De Zoon.

DON

Wat doet u hier?

DE VADER

En De Heilige Geest.

(De man loopt door.)